

1912

butlletí informatiu
OCTUBRE 2021

Agrupació Excursionista "Catalunya"

CAMPAMENT D'ESTIU: Estany Gemend de Baix

EXCURSIONISME, PAÍS I CULTURA

DIADA DE L'ONZE DE SETEMBRE

Una bona colla de socis ens vam trobar per assistir plegats a la manifestació de la tarda (foto: Joan Guiv)

CAMPAMENT D'ESTIU: PIC-ROL. Esplanada a la sortida del bosc (foto: Rosa M. Soler)

SIGNIFICAT DE LES PARAULES

"Allò que vol dir una cosa, especialment un signe, una paraula o una expressió: els diccionaris intenten explicar el significat de les paraules."

Literalment aquesta es la definició segons el diccionari de la llengua catalana.

Aquest significat de les paraules quan les expressem verbalment i en converses i relacions entre les persones bé sigui en reunions, trobades o inclús discussions van acompanyades de tota mena d'expressions corporals que fan palesa del nostre estat d'ànim per bo o per dolent, però que en definitiva fan que una sola paraula acompanyada de l'expressió i sentiment tant del que la diu com qui la rebi la fan molt més entenedores.

Però quan volem transmetre aquest sentiment de la paraula sobre el paper ens és més difícil, ens manca aquesta expressió corporal que de ben segur fa més fàcil de copsar el seu significat.

No per això vull deixar de dir la paraula que defineix l'estat d'ànim que es té després de haver tingut el recolzament i l'escalf de totes les persones que al llarg d'aquest temps han aconseguit tancar un cicle al meu costat. Gràcies a tots el socis i sòcies per fer gran la nostra entitat.

"AGRAÏMENT"

Pere Mansilla

Í N D E X

3 EDITORIAL: Significat de les paraules

4 MUNTANYA: Campament estiu 2021

9 MUNTANYA: Pic Roi

12 MUNTANYA: Mont Olimp,
La muntanya dels Déus

14 MUNTANYA:
Cap als Torms a collir figues

17 GLACERA: Dent d'Orlu

20 L'ITINERARI: Pic del Taillon

AGENDA D'ACTIVITATS:

24 Calendari activitats octubre;

Normes generals

25 MUNTANYA - SENDERISME

Serra dels Emprius

26 MUNTANYA - SEMPREDOM

Mont-Roig del Camp

Gustau Muñoz

27 MUNTANYA: Calendari

28 GLACERA; SORTIDES FAMILIARS; Pessebre

29 GRUP JOVE

30 AEC: Altes; Eleccions; Pagaments;
Correus electrònics.

Recull de relats d'algunes activitats del campament

CAMPAMENT ESTIU 2021

LA CREU DE BONANSA

Per: Pep Molinos

Avui sortim de la Vall de Boí i ens desplaçem cap el poble de Bonansa, on ens espera el company Àngel Porras, juntament amb la Teresa i la Griselda, que ens guiaran en una excursió circular a la Creu de Bonansa.

Iniciem l'itinerari al port Alto de Bonansa, per un camí ample enmig d'un espectacular bosc de pi-roig fins la cabana i mirador d'Ansulis. Desfem un curt tram de camí i seguim per un tren-call a la dreta amb tendència cap el Sud, que voltarà per sota el Turó del castell de Pegà, fins als prats cimers de la Creu de Bonansa (per cert no hi ha creu, solament un vèrtex!!). El camí ha resultat maquíssim, doncs ha transcorregut sempre per boscos força variats i una pujada moderada.

Adalt el vèrtex, les bones vistes del Pirineu axial i sobretot del proper Turbón, ens fan estar estona descobrint tot el que veiem.

Dalt la Creu de Bonansa (foto: Pep Molinos)

El retorn a l'Alto de Bonansa el fem pel barranc de la Mola, més dret però igual de boscos.

Una ruta molt agradable que quedem en repetir-la a la tardor, en plena eufòria d'aquests boscos.

Cabana Ansulis (foto: Pep Molinos)

CIRCULAR AL COMALOFORNO

Per: Pep Molinos

Dissabte 28 i penúltim dia del campament, i amb la previsió d'una meteo totalment favorable (esperem no acabi com el dia de la Punta Alta...) decidim anar al Pic de Comaloorno en circular, pujant per Cavallers i baixant pels estanys de Gemena.

Comaloorno (foto: Pep Molinos)

Així doncs, tornem a trenc d'alba a la presa de Cavallers. La creuem i pugem decidits pel corriol, poc definit i rost, direcció ponent anant a cercar el Pas de l'Ós, divertit pas clau per superar aquest vessant tant escarpat i entrar al sector rocallós de Comales-torres. Pujant per terreny variat anem superant blocs fins a trobar l'estany gelat de Besiberri, situat sota la cresta del Besiberri

Sud i el Comaloorno. Seguim remuntant per pendents drets, que anys enrere estaven coberts de neu per aquestes dates, fins arribar a una petita bretxa a l'esquerra del Besiberri Sud. Ara ens cal perdre un xic d'alçada, i cercar els millors passos que ens porten al darrer tram de la cresta del pic de Comaloorno. Avui cap de setmana d'agost no estem sols com dilluns a la Punta Alta, la qual podem contemplar

Pas de l'Ós

perfectament a l'Est, amb tot l'itinerari circular que vam fer.

Dalt del cim il·lusió de retrobar la placa del nostre Centenari. El dia segueix assolellat, un mos, fotos i molta mandra per abandonar el cim. Però ens cal tornar i sense badar gaire, doncs la vall dels

Arribant a la cresta

Gemena promet ser llarga. Desfem el tram de cresta i baixem per l'inestable i dreta canal (W) fins a sota el proper coll d'Avellaners. Deixem a la dreta els estanys Gelats. La baixada és ferma fins arribar al tros planer de l'estany Gemena de Baix, on aprofitem per remullar els peus i fer algunes braçades dins l'estany. Fa estona que no trobem aigua en condicions, però prop de l'estany hi ha una petita surgència que "sembla" prou bona, però la Yolanda

sempre previsor a ens tira unes gotes de lleixiu a les cantimplors... i tot solucionat!

Recuperades les forces, seguim baixant per la vall de Llubriqueto, més o menys a prop del torrent, abandonant-lo al tram final, en què un fressat camí sempre descendent, travessa un magnífic bosc fins el Balneari de Boi, punt final d'una circular bellíssima i amb un cim entranyable com és el Comalofoño. Cansats però satisfets!!!

PALA GINEBRELL I PICA DEL CERVÍ DE DURRO

Per: Pep Molinos

Comencem l'excursió a l'estació d'esquí de Boi-Taüll, pujant per prats fins quasi al cim del Bony de Ginebrell, però per arribar-hi ens cal saltar un filat que ens posa a prova el nostre estat atlètic.

Pala Ginebrell (foto: Pep Molinos)

Dalt d'aquesta cota gaudim d'una bona panoràmica i de les vistes al proper Corronco. Deixem enrere el Bony de Ginebrell i ens dirigim al Sud cap a la Pica del Cerví de Durro, per la seva esvelta i airosa carena, que guanya alçada i estretor molt ràpidament.

Al cim grans vistes amb els propers Filià, Gran Pessó, etc. Per baixar ho fem a força de quàdriceps, pel fort pendent herbat que baixa al Port d'Ertà. A partir del port anem baixant per pistes i prats fins retrobar l'aparcament.

PUNTA ALTA DE COMALESBIENES

Per: Pep Molinos

En el campament, ahir al vespre vam avaluar si era millor anar avui al Comaloorno i divendres a la Punta Alta, o l'inrevés.

Diferents opinions i votació final: Punta Alta en ruta circular; llarga, però disposarem de tot el dia per fer-ho. I ja farem el Comaloorno al final del campament.

Cim Punta Alta

Ens trobem a les 6 del matí a la porta del càmping quan encara és negra nit. Ahir vam deixar un cotxe a fora la barrera del càmping, i ara ens dirigim a l'embassament de Cavallers on aparquem. Encara és fosc però aviat arrenca el dia sense cap núvol a la vista.

La pujada pel barranc de Comalesbienes és forta i no dona treva. Fa força anys que l'havia fet de pujada i baixada, i no la recordo tan dura; potser és que érem més joves.

Val a dir que el camí està fressat i en el tram més complicat unes estagues indiquen el pas més idoni. Quan sortim del barranc i entrem al circ de Comalesbienes, la vista s'eixampla sota la Pala Alta

de Sarrader i les Crestes Barrades. Passem a frec dels estanys de Comalesbienes, i tombem direcció nord entrant ja en un terreny dominat pels blocs. Anem cercant el millors passos que ens porten fins el cim de Comalesbienes (2.997 m).

Ben a prop tenim el segon objectiu de la jornada, la Punta Alta de Comalesbienes; però abans ens cal baixar d'on som ara, seguint la cresta i desgrimpant un curt tram aeri, que ens porta al collet que ens uneix a la Punta Alta. D'aquí solament ens resta seguir la cresta pels blocs fins el cim de la Punta Alta de Comalesbienes (3.019 m).

Parada, descans, un mos, i a contemplar l'extens territori que ens envolta. A l'Oest, a l'altre costat de la vall veiem perfec-

Barranc de Comalesbienes

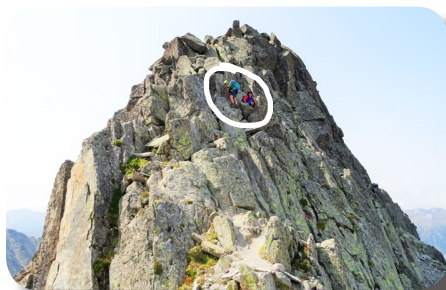
tament la serralada del Comaloformo i els Besiberris, que ja comencen a tenir un barret de boires. Veient-los, en Pere ens convencerà per anar-hi abans d'acabar el campament.

Hem fet tot el desnivell positiu de la ruta però solament una quarta part de l'itinerari, ja que volem tornar a Cavallers passant pel refugi Ventosa i Calvell, on per cert tenim companys de l'Agrupada que hauran pujat per les Llastres de la Morta. Descartem trobar-los, doncs quan passem pel refugi, ja hauran tornat a l'aparcament.

Baixem de la Punta Alta cap al Nord, anant a buscar una canal força inestable i feixuga que ens porta prop del coll Arenós. Girem a NE i seguim baixant amb fort desnivell fins els estanys de Colieto, deixant enrere el característic estany del Mamut o de la Roca. Passat l'estany Petit de Colieto ens cal remuntar uns pocs metres fins el refugi Ventosa i Calvell. Hores d'ara ja ens mereixem un bon descans, així doncs uns prenem un refresc i altres una cervesa.

Refugi Ventosa i Calvell

Baixant de Comalesbienes

Mentre recuperem forces observem que les nuvolades guanyen terreny, però no semblen que hagin de descarregar, si més no així ho veiem; a més després de tant de sol ja van bé unes nuvolades de tarda.

Deixem el refugi i anem baixant per les Llastres la Morta. Però està clar que de meteorologia encara no hi entenem gaire, doncs ben aviat una tempesta severa, amb llamps, pluja, pedregada, i més pluja, deixa els camins inundats i enfangats. De primer anem caminant i saltant de pedra en pedra, després és tal la quantitat d'aigua que ja no mirem on posem els peus. La qüestió és arribar com més aviat millor a l'aparcament de Cavallers encara a força distància. I vet aquí que a mig camí d'aquesta baixada, enmig de la pluja i el terreny inundat, anem trobant els nostres companys del campament, que pel que veiem tampoc hi entenen un borrall de meteorologia.

Anant baixant i suportant la pluja, arribem a l'aparcament de Cavallers; ...i les botes com peixeres!! Tot i la mullena final, la ruta ha resultat del tot positiva, amb un itinerari variat i completíssim.

PIC ROI (2.750 m)

Per: Rosa M. Soler

Excursió per una zona poc coneguda, que ens va encantar.

Hi vam participar en Jordi, la Mònica i jo mateixa.

Cim del pic Roi (foto: Jordi Calafell)

L'itinerari d'aquesta sortida es va anar gestant poc i fins i tot va canviar durant l'excursió. Tot va començar perquè en Jordi volia visitar la vall de Moror, i a mi em feia il·lusió anar als Estanys de Pessó, enlairats a l'esquerra d'aquesta mateixa vall. Vam decidir unir les dues propostes i anar a fer-hi un cop d'ull. Només pujar als estanys ja representa 700 m de desnivell.

El Pic més alt de la zona és el de Pessó, però a prop hi ha el Pic Roi, una mica més baix i d'accés més senzill i vam pensar que si arribàvem als llacs amb prou bufera, ens hi podríem arribar. Són 300 m més de desnivell.

Al matí sortim d'horeta i aparquem el cotxe a la marcada corba, on comença la vall de Moror, passat el Pla de

l'Ermita. Quan comencem a caminar, el sol encara no ha tret el cap de darrera les muntanyes i fa un "biruji" que déu n'hi do. Comencem planejant pel fons de la vall i no hi ha manera d'entrar en calor!!

Poc a poc comença la pujada, i un cop agafem la desviació cap als estanys, s'enfila de valent. Ara agraïm que no ens toqui el sol i anem pujant en tancades zigzagues, guanyant ràpidament desnivell, entre arbres, pedres i petits rierols, fins a sortir del bosc en una bonica esplanada, amb vista espectacular de tota la vall.

Com que ara ja ens toca el solet, decidim aprofitar la bellesa del lloc per fer una bona parada i un mos.

Després del replà, la pujada continua ferma fins al primer estany del Pessó. Situat en un paratge preciós, i amb una aigua transparent, plena de peixos, reflecteix les muntanyes que l'envolten. El voregem i fem els pocs metres de desnivell que el separen del segon estany, molt més gran.

El lloc és magnífic, amb el teló de fons del rocós Pic del Pessó i ens asseiem una bona estona a la vora del llac. Malgrat que fa aïret, la Mònica no es pot estar de fer un banyet en aquelles aigües tan

transparents. Jo em conformo amb remullar els peus...

Mentre descansem, veiem a prop el Pic Roi, de pedres vermelloses que justifiquen el seu nom i decidim que si que hi pujarem. Com que ho veiem molt proper, tot xerrant, ens diem: I si des del pic Roi baixéssim pel vessant contrari cap a Aigües Tortes? Mirem el mapa i veiem que hi marca un itinerari. Decidit, ho farem així.

Animats amb la perspectiva de la travessa, empenem la pujada cap al cim, on arribem aviat, sense més dificultat que el pendent del tram final.

En tota l'estona només hem trobat dos grupets de 3 o 4 persones. Uns s'han quedat al llac i altres han anat al Tuc de Carants, separat del "nostre" cim pel coll de Muntanyó. Per tant gaudim del cim amb total soledat. Les vistes de 360 graus són impressionants i passem una bona estona fent fotos i intentant posar nom a tants i tants cims que veiem, entre ells el Comalofoño, on avui han anat quatre

Estany gran i pic de Pessó (foto: Rosa M. Soler)

companys del campament.

Quan ens decidim a baixar, anem per la carena cap al coll de Muntanyó, des d'on el mapa marca la baixada cap a la vall de Muntanyó i Aigüestortes. La carena és plena de fites, però pel vessant d'Aigües Tortes, no n'hi ha ni una i no sabem veure cap punt clar per poder baixar, a causa del fort pendent i el terreny rocallós.

Seguint la carena cap al Tuc de Carants s'hi veu un cartell i anem cap allà, pensant que potser serà un indicador. Hi arribem després de remuntar una mica. El cartell en qüestió es limita a informar que ets al límit del Parc Nacional (que útil!!). Fem un intent de començar a baixar, però en no poder veure com acaba la cosa, desistim i tornem a la carena. En Jordi es fixa que més amunt de la carena, en direcció al Tuc de Carants, surt una tartera que sembla tenir traces de que s'hi hagi baixat. Seguim doncs carena amunt (desnivell de propina!!) fins la tartera on efectivament hi ha traces. Es dreia, però factible, d'aquelles que de joves baixàvem corrent. Aquest cop, malgrat que no correm, anem baixant amb força comoditat, fins a desembocar als prats amplíssims del fons de la vall.

Nova parada amb ganyipada i gairebé migdiada al sol. Que bé s'hi està!!

Quan decidim continuar, veiem que no hi ha cap camí a la vista, ni fites, ni res de res. Cap problema ja que tot és herba i només cal tenir cura d'anar mi-

rant mapa i mòbil de tant en tant, per no complicar-nos la vida més avall, quan la vall s'engorja una mica.

Tot baixant veiem un isard i més avall un ramat de vaques que quan ens veuen s'apropen (deuen pensar que som els pastors...). Seguim sense rastre de camí, però el mapa indica que hem de flanquejar cap a l'esquerra, per salvar l'engorjat del torrent principal.

En aquestes estem, quan de sobte la Mònica es torça el peu i cau. Es queixa del turmell i diu que creu que s'ha fet mal. No obstant s'aixeca i comprova que pot caminar, anant en compte i amb l'ajuda dels pals. Li proposem d'avisar al 112, però creu que no cal i que podrà anar fent. S'estreny la bota al màxim i avall que fa baixada.

Passem per una raconada, plena de marmotes tan grosses, que algú per un moment n'ha confós una amb un ós petit!!

Comencem a trobar alguna traça de sender i aviat se'ns ajunta un camí més marcat que ve de l'esquerra i continuem trobant i perdent la traça de camí, fins a arribar a uns plans on hi ha una palanca per travessar el riu: Segons el mapa comença a partir d'aquí hi ha camí marcat, que porta fins a la parada dels taxis d'Aigües Tortes.

La pobra Mònica, té cada cop més molèsties i ens desanimem una mica, veient que de moment, de camí, res de res. Anem seguint ara ja pel bosc, per on marca el mapa i al cap d'una estona

trobem alguna traça de camí, que a estones és més ample i d'altres es torna a perdre. La traca final és un punt on hi ha dos camins diferents que ens fan dubtar una mica, fins que finalment fem cap a una de les passarel·les de fusta i d'allà a la parada de taxis en poca estona. Aquest últim tros se'ns ha fet feixuc i llarg, sobretot a la Mònica, que ja no sap on posar el peu...

Tenim sort i aviat podem agafat el taxi, que a més, com que fa el seu últim trajecte, s'ofereix a dur-nos fins on tenim el cotxe, un cop descarregats la resta de passatgers a Boí.

Durant el trajecte parlem amb el taxista i li comentem la travessa que hem fet i la estranyesa de que en un parc nacional, no hi hagi cap indicador dels camins i/o itineraris. Ens diu tot el que no sigui "Carros de Foc"... doncs sembla que la política és no marcar res. Al·lucinant!!

En arribar al càmping, l'Anna, la nostra "Doctora oficial", embena el turmell de la Mònica. Amb això i un antiinflamatori, se sent força alleujada. Sembla un esquinç i en tornant a casa ja anirà al metge.

Poc ens esperàvem que el diagnòstic definitiu fos ruptura del peroné!!!. Encara ara ens fem creus de que poguéssim caminar tantes hores i tant desnivell de baixada amb un os trencat!!! Ha estat molt valenta.

Làstima d'aquest incident, perquè la travessa va ser magnífica, amb un dia espectacular i uns paisatges que no oblidarem.

MONT OLIMP

LA MUNTANYA DELS DÉUS

(GRÈCIA, AGOST 2021)

Per: Núria Ruiz Soler

De vacances per Grècia amb la furgó i fugint de la calor insuportable d'Atenes, dissabte 28 d'agost, arribàvem ja de nit als peus del Mont Olimp. Prop del poble de Kalyvia, en una petita presa, vam aparcar per sopar i dormir.

Al cim de la Punta Skolio

Es respirava una fresca agradable que ens va fer sopar amb pantaló llarg, dessuadora i paravent.

L'endemà al matí ens vam llevar ben laviat, i després d'esmorzar, preparar motxilles i recollir vam agafar la llarguíssima pista (18km) cap al refugi Christaki. Hi arribàvem després d'una hora de pujada en primera marxa, amb pedres i algun clot i amb unes vistes cada cop més espectaculars. Lloms pelats, vaques, i alguna manada de cavalls salvatges.

Al'esplanada de davant del refugi (2.500 metres) hi havia algun cotxe aparcats, alguna tenda i algú que encara

esmorzava. Ens vam acabar de vestir i vam començar l'excursió. Ens esperaven poc més de 400 metres de desnivell, per un camí ben traçat però amb unes bones remuntades.

El menut de la família (l'Aran, de 2 anys), veient el panorama, de seguida va demanar anar a la motxilla. L'Oriol de 5 anys i la Mar de 13, sense opció a motxilla, van seguir amunt. L'Oriol però a mitja pujada rondinava, així que vam fer parada. Menjar, aigua i un caramellet per

Pujant per la pista

Fent camí cap el cim

seguir el llarg flanqueig cap el coll i ja ens quedava ben poc per arribar a la punta Skolio (2.912m).

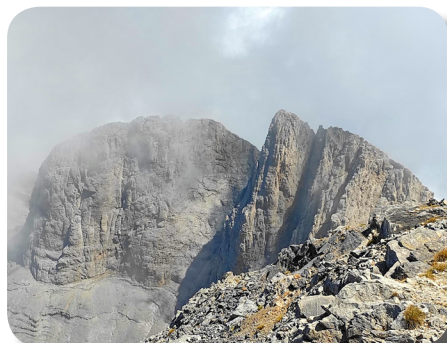
Durant la pujada la gent felicitava als nens i fins i tot ens van fer alguna foto, sorpresos de que pogéssim amb 2 petits.

Des de dalt, les nuvolades i boires ens van impedir en un primer moment de veure la punta Mytikas (2.918m), la més alta i palau dels antics déus, però inaccessible per nosaltres ja que requereix grimpada i amb els nens no era una opció viable.

Quan van marxar els núvols, vam al·lucinar. Les parets verticals i escarpades omplien de màgia el lloc i el feien digne d'allotjar el palau del déus. Vam gaudir força estona de les vistes fins que esperant encara resposta de Zeus, vam començar a baixar.

La baixada va ser per un camí diferent, veient molts isards, per dalt la carena i fent una baixada de ziga-zagues que baixava directe fins al refugi.

Vam arribar a la furgo cansats i contents on ens esperava un dinar-benar, una tarda tranquil·la i una nit freda a 2.500 metres prop del cel estrellat i dels déus de l'Olimp.

Punta Mytikas

DIMECRES AL SOL
8 DE SETEMBRE DEL 2021

CAP ALS TORMS A COLLIR FIGUES

Per: **Conxita Güell**

Tot comença quan en Joan Guiu ens proposa d'anar al seu poble i passar-hi el dia. La finalitat principal és de collir figues.

Grup de participants (foto: Joan Guiu)

Jo m'hi engresco de seguida perquè no conec gaire les Garrigues, perquè m'agraden molt les figues, perquè la proposta d'en Joan és atractiva i perquè les excursions amb la gent de l'Agrupació sempre són un goig.

Per començar us diré que sortim de Barcelona i hi tornem que és ben fosc. Hi anem amb tres cotxes. La M. Jesús i jo amb taxi, i no tothom ho pot dir això. Gràcies Lluís.

Quan es fa clar ja hem fet gana i esmorzem en un bar de l'Albagés. En acabat fem uns quants quilòmetres més i ens plantem als Torms. Abans

d'entrar-hi ens aturem al serrall de la Vall Cansada per admirar el poble a distància, el veiem una mica enlairat, les cases de color marró i blanc apinyades i el campanar que sobresurt. Primera bona impressió i primeres fotos.

Un cop als Torms, el nostre amfitrió ens porta a cal Balcells, la casa de la neboda, la Maite Guiu, que fa melmelades i olivades. Ens convida a fer-ne un tast i ens ensenya l'obrador. Mireu si les trobem bones que alguns n'hi comprem. Al jardí de la casa, hi fem la foto de grup que feina feta no té destorb.

Cistells de figues (foto: Conxita Güell)

A bans que el sol no escalfi massa, que no és bo ni per a les figues ni per als collidors, anem al bancal del Ramon del Forn. Mare, quines figueres! Immenses, llustroses, ufanoses i carregades de figues. Equipats amb cistells perquè les figues no es maseguin i amb màniga llarga per a protegir els braços, seguint instruccions de l'amic Joan, ens capbussem literalment a la figuera i vinga collir figues. Emocionats com canalla, se sent: "Ei que aquí n'hi ha a l'abast", "Veniu, que aquí n'és ple". En mengem alguna perquè no ens en podem estar. I em ve al cap aquella dita que fa:

**"Una figa per ser bona
ha de tenir tres senyals:
clivellada, secallona
i picada dels pardals."**

Quan tenim els cistells plens, agafem els cotxes per anar a la balma de l'Aranet, gran i de colors terrosos espectaculars. Som a la vall de l'Oliver, on trobem el terreny de secà que en paraules d'en Joan Guiu és "feréstec i assedegat,

on flairegen el timó, el romaní, l'espígol i la sàlvia amb olors intenses i concentrades". Només un garriguenc pot fer una definició com aquesta. Caminem entre olivers plens a vessar d'olives arbequines per anar a veure unes tombes antropomorfes que són francament interessants.

S'ha fet l'hora de dinar. Abans passem pels Torms per deixar les figues a lloc fresc i saludem un dels germans Guiu, aquest fa mel. Més tard coneixerem en Jordi Guiu que és pagès. Ens surten Guius pertot arreu, família gran i acollidora. I encara ens falta conèixer el nebot Josep M. i la seva dona, la Dolors, que vindran a dinar amb nosaltres a un restaurant de Bellaguarda. Hi ha qui demana el plat recomanat: corder al forn. Si el menjar és

Balma de l'Aranet (foto: Conxita Güell)

bo, la conversa i la companyia encara ho és més. Deixeu-me dir que el nebot Guiu és tot un personatge, xerraire com pocs. Ens parla de les Garrigues, de la caça, del seu bestiar, de les ametlles i de tot amb passió i entusiasme. La Dolors ens explica com es viu en un poble petit.

En acabat de dinar estirem les cames i voltrem pels carrers de Bellaguarda fins a la peladora d'ametlles. Això sí que és aprendre sobre el terreny. Veiem arribar remolcs plens d'ametlles acabades de collir i seguim el procés: les aboquen a una mena de contenidor, puguen per una cadena, se'n separen les fulles i les peles i en surten amb la closca. Si aquí expliqués tot el que vam viure no acabaria mai.

Allà a prop tenim camps d'ametllers plens de salut i d'ametlles grosses, n'hi ha tantes que les branques es vinclen. Mai no havia vist una cosa igual. És sabut que les Garrigues és comarca d'ametlles i d'olives, però una cosa és saber-ho i una altra veure-ho, camps i més camps d'ametllers i d'oliveres miressis on miressis. Paisatge preciós on es veu la mà del pagès.

Els de l'Agrupació coneixem l'oli dels Torms perquè en Joan n'és ambaixador i ens en porta a Barcelona, ara els afortunats excursionistes d'aquesta sortida sabem que a part l'oli, tenen ametlles, figues, mel, melmelades... i bona gent.

Quan ja donem la sortida per acabada encara ens porten fins a un

Tombes

dipòsit enorme ple d'aigua de l'Ebre per a regar. Es fa tard i cal tornar a casa.

Però no us penséssiu pas que amb l'arribada a Barcelona s'acabi tot, no. Hem menjat figues fresques, hem fet melmelada, figues amb almívar i amb mistela, i l'Anna i en Domènec, els més agosarats, han fet coca amb sobrassada i figues i conill amb figues.

Quan per whatsapp hem compartit les impressions del dia tot han estat comentaris positius: "figuerada" magnífica, sortida fantàstica, bon ambient, tormencs acollidors... El dia que hem passat als Torms restarà en el record de tots els qui hi hem anat, n'estic segura. Fins i tot el temps ha estat de part nostra, dia fantàstic de sol i cel clar.

Iper acabar i en nom del grup, voldria agrair a en Joan la iniciativa i l'organització, i a tota la família Guiu, l'acolliment.

DENT D'ORLU 2.222 m

Cara Sud via Josephine, D 1.000 m

Per: Javier Aznar

Aquesta ressenya, s'aparta de les habituals per dos motius bàsics, la primera, no és una escalada de records de temps passats, és actual, és d'aquest passat mes d'agost, i la segona, no està en la línia habitual de les ressenyes que vinc publicant, no tant per la dificultat tècnica sinó per la condició física amb la qual s'ha de dur a terme, són 26 llargs, més 200 m fins al cim, 1.000 m de longitud de via d'escalada. Aquestes són algunes dades en fred.

Aquest estiu després de la via Cepeda al Pic de Urriellu (Naranjo de Bulnes), vam quedar en tornar a la Dent d'Orlu a l'Ariege (França), per rescatar una proposta de fa diversos anys i que vam anar deixant al calaix, la via Josephine a la cara S. de la Dent, i cap allà que ens en vam anar el meu company Fernando i jo.

No és una via exigent pel que fa a dificultat tècnica, els passos més o menys compromesos se superen bé, l'equipament en general és bastant bo pensant en tants metres, tot parabolts fins a "La Taillante", les reunions correctes excepte la R10 en què un dels parabolts està una mica picat segurament per alguna pedra, i en la R12 o R13 falta la xapa, moment ideal per posar a prova la xapa de "Kop de Gas", que és recuperable i es pot roscar. Recomanable progressió simultània entre la R9 i la R18, amb això vam guanyar un temps preciós en tota l'ascensió.

Tècnica d'escalada, la pròpia de la Dent, adherència pura, qualitat de la roca una mica

més que excel·lent, plaques, plaques i més plaques fins a la R22, podem portar una mica de flotants, nosaltres portem Aliens (semàfor) i l'1 i 0, 5 de Camalot, per als llargs restants.

Ruta: BCN, Puigcerdà, i just abans d'Aix les Thermes, desviament a la dreta a la vall i Reserva d'Orlu, passat el petit poble d'Orlú, prendre el desviament a l'esq. direcció En Beys, 2 Km de carretera i passarem per un "passage canadien", a uns 150m tindrem un pàrquing exprés per a escaladors de la cara S a banda i banda de la carretera, ideal per passar la nit.

Aproximació: Retrocedim fins al "passage canadien" una fita de pedres evident amb pintura vermella amb fletxa indica FACE SUD, el desnivell és considerable comptar de 1,30 a 2h fins a peu de via, se segueix una seqüència de punts vermells al bosc fins un indicador "Pilier Sud", en aquest punt seguim pujant amb tendència a l'esq, vam passar una canal i més amunt sortirem en un clar a la canal del Capu-

cin, impressiona l'altura a la qual estem i els flanquejos sobre herba i pendents, tres cordes fixes, ens deixaran a peu de via.

Descripció de la via: El peu de via és de la lthaque, comú amb la Josephine a la R1, fins a la R8 la línia general és de pujada i flanqueig cap a l'esq de la paret, se segueix bé l'itinerari gràcies als parabolts encara no està sobreequipada comptar de 4 a 5 punts d'assegurança per tirada a partir de la R9 s'entra en una enorme vessant de plaques d'adherència fins a la R18, uns 80m d'herba a l'esq ens situa a la part més compromesa i que en quatre llargs ens deixa a "la Taillante", l'arribada és espectacular és un tall de ganivet que uneix "la Main" amb la Dent, a la banda oposada 800m de caiguda fins al pàrquing.

Des de la R22, vam pujar els primers metres i vam flanquejar a la dreta per una zona una mica vertical d'herba, amb un pitó de roca i un parabolt arribem a la R23 en una petita cova ideal per prendre un respir, tres llargs més per terreny de grans blocs ens deixa en una bretxa amb una "T" pintada en vermell, possiblement "Terminé" a partir d'aquí aprofitem les instal·lacions de final de via de la cara E per assegurar la progressió i als 200m aprox. trepitgem cim.

Descens: Per si no n'hem tingut prou, el descens és llarg d'unes 3h pel vessant Seys on hi ha el pàrquing i el cotxe. No obstant això hi ha tres opcions.

A) Vessant Orlu per Seys - Baixar la via

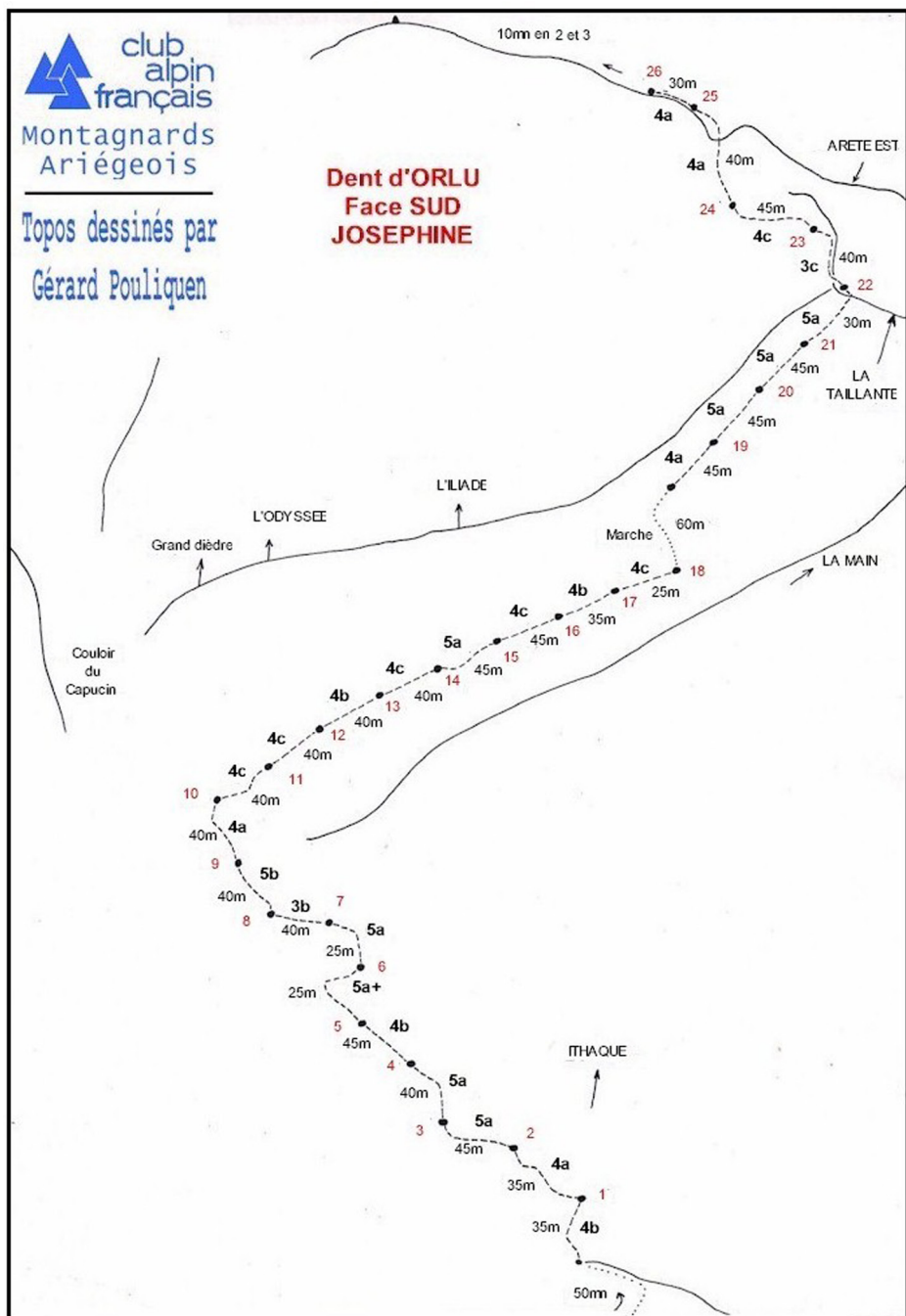

normal fins al peu de la cara NE, aconseguir el Coll de Brasseil, que dona accés a les vies de la cara E prendre a l'esquerra un sender estret que segueix tot el cordal del Serrat de Coste Brasseil, al principi són grimpades fàcils fins a aconseguir turons d'herba seguir senders de pastura i descendir pel que arriba al bosc a la línia més baixa, fins a creuar un sender ben marcat més o menys ample amb punts de pintura en vermell que en moltes llaçades descendeix fins a la carretera, just a la banda del "passage canadien".

B) La més còmoda però no sempre possible disposar de dos cotxes, un el vam deixar al pàrquing per a l'accés a la via normal, o vies d'escalada de la cara E., i l'altre al pàrquing del "passage canadien".

C) Hi ha una línia de descens vorejant la cara E fins arribar a les vies de la cara SE i baixar pel sender d'aproximació a aquesta vessant, dos ràpels i un itinerari no massa ben indicat, perdedor, fa que no sigui aconsellable.

Dent d'ORLU
Face SUD
JOSEPHINE

PIC DEL TAILLON (3.144 m)

DES DE GAVARNIE

Per: Jordi Pino i Caterina Rodríguez

Dels cims de més de 3.000 metres que hi ha als Pirineus, el Taillon és potser juntament amb el Neuvielle i el Petit Vignemale, un dels de més fàcil accés a l'estiu, tant pel seu no excessiu recorregut i desnivell, com per l'absència de dificultats tècniques.

Bretxa Roland

El cim està situat a la carena fronterera entre Occitània i l'Aragó, uns metres a ponent del Cercle de Gavarnie, indret impressionant dins del Parc National des Pyrénées i del Parc Nacional d'Ordesa i Mont Perdut. Gavarnie ocupa la banda nord de la muntanya i és aquí on l'erosió del període glacial, ha modelat una muralla circular força vertical de més de 1600 metres de desnivell, que baixa espectacularment dels cims de 3.000 metres fins a la planura de la vall. Les dretes parets de pedra calcària deixen neu, gel, pedra i nombroses casca-

des d'aigua, una d'elles, amb 423 metres d'alçada, diuen és la més alta d'Europa.

Tota la ruta es fa per camí i tant sols a principis d'estiu podem tenir alguna dificultat amb la neu. A partir de darrers de Juliol i fins les primeres nevades de tardor, tant sols trepitjarem una mica de neu, en un breu pas sobre l'antic i ara ja pràcticament desapareguda glacera de la Bretxa de Roland i que superarem per ampli camí fet damunt del glaç, pel pas de la gent. La bellesa de l'entorn no és pas descriptible: s'ha de veure.

ACCES

Amb automòbil ens hem de dirigir fins a Gavarnie. Des de Barcelona ho tenim complicat, doncs qualsevol ruta ens ocuparà unes 7 hores. Es pot anar per Sabiñanigo (Osca) pel port del Pourtalet i col d'Aubisque, pel Túnel de Bielsa i el col du Tourmalet, per la Vall d'Aran i el Portillón i Aspen, per Andorra o Puigcerdà per Foix i Tarbes, etc., el cert és que s'ha d'anar Luz St-Sauveur i d'aquí a Gedre i Gavarnie.

En arribar a aquest darrer poble s'ha de prendre una carretera que, just abans d'entrar a les cases de la vila, munta a mà dreta cap a el Col de Tantes, Pistes d'esquí de les Espécières i port de Boucharo (Bujaruelo) o de Gavarnie. Seguim la carretera fins un ampli aparcament que hi ha en un coll, el de Tantes. La carretera antigament continuava fins el port de Boucharo.

RECORREGUT

El nostre itinerari fa una gran sifonada. Segueix la carretera direcció SO. fins el port de Boucharo, aquí torna enrera (direcció llevant) per l'altre costat de la vall, per tal d'enfilarse al coll de Serradets, on trobarem un refugi. D'aquí seguirem direcció sud fins la Bretxa de Roland, on girarem a ponent per arribar fins el cim.

Les referències més importants i horaris sense comptar parades són:

Taillon. El Dit, camí del cim

0 minuts.- Coll de Tantes (2210 m) . Seguim a peu la carretera asfaltada, però intransitable per l'acumulació de rocs de desprendiments que hi ha hagut. La direcció es Sud-oest, anem planers i a estones fem lleugeres baixades (-30 m).

20 minuts.- Port de Boucharo (2250 m). Hi ha un pal indicador. Girem a la nostra esquerra per tal de tornar enrera per l'altre banda de la vall de Tourettes. Anem direcció llevant, seguint un GR (el H.R.P.) per ampla camí. Terreny desarbrat, herba de prat i rocs que baixen de les parets, primer dels Gabietus i després del propi Taillon. El camí és planer, amb lleugeres pujades i baixades (-30m), fins que a l'alçada del cim del Taillon comença a girar a sud per entrar en pujada més forta, a una petita vall, la de la glacera del Taillon.

1 hora i 5 minuts.- Enllaç. (2390 m).

De la nostra esquerra arriba un petit camí que prové de Gavarnie pel fons de la vall dels Tourettes. Aquí la pujada és més forta i per passar el riu que baixa de la glacera del Taillon, trobem unes cadenes de ferro que en èpoques de desglaç ajuden a travessar aquest indret. Ens dirigim cap al coll de Serradets.

1 hora i 30 minuts.- Coll de Serradets (2620 m). Davant nostre el Refugi, on hi arribem fent una petita baixada (-10 m) i una lleugera pujada de flanc.

1 hora i 35 minuts.- (2620 m). Refugi de Serradets o de la Bretxa de Roland (2620 m). Prenem direcció sud cap a la Bretxa, sense cap mena de vegetació. Pugem fort per camí sobre una morrena glacial de greda menuda, fins un replà on antigament hi havia la glacera de la Brèche i ara queden restes de neu.

2 hores.- Glacera (2720 m). Davant nostre la impressionant Bretxa de Roland, un tall curiós de 40 metres d'ampla i uns 100 d'alçada entre els pics del Casc i de Bazillac. La llegenda diu que aquesta bretxa va estar feta per l'espasa de Roland la nit de Roncesvalles. Hi arribarem trepitjant una mica de neu.

2 hores i 10 minuts.- Bretxa de Roland (2804 m). La travessem i girem direcció ponent, cap a la nostra dreta, passant pel vessant sud de la muntanya. Direcció sud, al fons, veiem un marcat enfonsament en

el terreny en forma de vall, que és la vall d'Ordesa. El camí fa pujades i baixades (-30 m) per sota de les verticals parets del pic de Bazillac. Compte, en èpoques de gelades doncs es poden desprendre gels de la paret.

2 hores i 35 minuts.- Falsa Bretxa i Dit. (2.945 m). Just acabar les parets del Bazillac, trobem una carena amb vistes a dues bandes, és la falsa bretxa. En sota, a la dreta, les restes de la glacera del Taillon. També trobem el dit, una penya singular d'uns 25 metres, molt erosionada i sembla que estigui en estat precari, a punt de caure. Passem el dit pel vessant nord, l'Occità, i enfilem direcció ponent, per camí, una pala de greda, que prop del cim, gira direcció sud-oest, per tal d'arribar de flanc al pic.

3 hores i 10 minuts.- Cim del Taillon (3144 m.). Pedregós, allargassat, ampli amb unes petites pedres protectores del vent. Bones vistes en totes direccions. Val la pena atansar-se a la banda de ponent del cim, per tal de contemplar, enfonsada, la glacera del Gabietus, una de les millors conservades, de les poques que ja resten en aquesta regió.

Baixada recomanable pel mateix camí.

HORARI

La pujada, sense comptar aturades, que força en ferem, ens costarà 3 hores i 1/4. La baixada la farem en dues hores i mitja.

Taillon. Sortint del cim

DESNIVELL

El desnivell acumulat en tot el recorregut és de 1.150 metres de pujada i 1.150 de baixada.

ÈPOCA

Aquesta ruta es fa tot l'any. Des de que s'assenten les primeres nevades fins al Maig és recomanable amb esquís. Tota la temporada d'hivern i primavera s'han de dur grampons i piolet, mentre que per anar-hi sense estris, com a molt bastons d'esquí, es recomana de darrers de Juliol fins les primeres nevades. Si podeu, fugiu del més d'agost, doncs la ruta resta atapeïda i envaïda de turistes. Impressionants les corrues de gent.

PUNTS D'INTERÉS

Tot el recorregut té un gran interès per la seves característiques geològiques, morfològiques, orogràfiques, de relleus i de la singularitat dels estatges, alpí i nival. Les vistes són magnífiques i van des dels Infiernos i las Argualas a ponent, juntament amb altres cims de relleu com el

Vignemale, fins el massís del Neuvieille, a llevant, passant per tots els cims del Cercle (Mont perdut, Marboré, Cilindre, la Tour o le Casque, entre molts altres).

CLIMA I VEGETACIÓ

El clima és Alpí amb influències atlàntiques. Força neu a partir d'octubre que s'allarga fins el mes de juliol/agost. Llavors sols resten blanques les poques i reduïdes glaceres que queden a les bandes nord. A l'hivern el clima és extrem i a l'estiu els dies són de moderada calor, acompanyats de dies rúfols, ventosos i amb fred. És habitual que el vent de nord arrossegui núvols que queden enganxats a les bandes nord durant dies. També sovintegen les tempestes de ràpida formació i que són dures en aquest indret. Al pic de l'estiu poden haver-hi nevades de relleu, que es fonen en pocs dies.

La vegetació és minsa i tant sols podem trobar herba de prat i de tartera a les parts baixes del recorregut. Passat el refugi no hi ha vegetació.

EQUIPAMENT

Amés del que es diu a la nota preliminar, a l'estiu es necessari motxilla, gorra o barret, ulleres, crema solar, roba d'abric i protectora del vent i bastons de tresc. El calçat ha de ser també de tresc. D'aigua tant sols en trobarem fins el refugi i a més pobre de sals, així que convé dur-ne.

09/08/2009

CALENDARI DEL MES

Totes les sortides queden supeditades a les normes per la Covid que en cada moment estiguin vigents i per tant podran ser anul·lades o canviades de data a última hora, segons la situació.

DATA	SECCIÓ	LLOC O ACTIVITAT	VOCAL
5 dm	AEC	Reunió Junta directiva	Junta
13 dc	AEC	Assemblea General (Eleccions)	Junta
14 dj	veterans	Trobada de veterans	Frederic Planas
16 ds	Muntanya	Senderisme: Els Emprius	Domènec Palau
17 dg	Muntanya	Sortida Familiar	Núria Ruiz
23 ds	Muntanya	Semprepodem: Mont-roig del Camp	Miquel Insausti
27 dc	Muntanya	Dimecres al sol: St.Salvador de les Espases	Pere Mansilla
30 i 31 ds. i dg.	Grup Jove	Inici de curs a Alforja: Escalada/Ferrata/BTT/Running/Senderisme (a escollir o combinar)	Grup Jove
Tots els dimecres	AEC	Labors	Núria Gómez i Mari Guillelm

Vegeu a continuació informacions més detallades d'algunes de les activitats.

NORMES GENERALS PER A TOTES LES SORTIDES DE L'A.E.C.

- La dificultat, les edats, les condicions mínimes, l'equip i material així com l'horari previst i desnivell, s'indicaran sempre en la informació de cada sortida.
- No obstant, cal tenir en compte que, com a activitats a l'aire lliure que són, les excursions no estan lliures de riscos per climatologia (insolacions, fred, neu, pluja, llamps, allaus, etc.), morfologia (mal d'alçada, desnivells, despreniments, terrenys pedregosos, etc.), zoologia (bestiar, insectes, etc.) i orientació.
- Els participants estan obligats a respectar durant tot el recorregut el medi natural.
- Les sortides disposen d'un pla d'emergència en base als telèfons mòbils dels participants i les instruccions dels vocals, que per raons de seguretat poden modificar la ruta i els horaris.
- L'Entitat posa a disposició dels participants un full de reclamacions, a la seu de l'Agrupació •

MUNTANYA –SENDERISME

SERRA DELS EMPRIUS (L'OBAC)

Activitat: Excursió de muntanya per a socis/es .

Data: Dissabte, 16 d'octubre 2021.

Lloc de trobada: 7:30 h local Agrupa, 7:45 h Fabra i Puig.

Transport: autocar.

Cost de la sortida: 22€ socis; socis on-line 32€.

Cal ingressar l'import: al compte de l'Agrupa:

Caixa d'Enginyers (ES72 3025 0017 4114 0003 1058). Indicant el nom i «Emprius».

Inscripcions: fins a les 19 h del dimecres 13 d'octubre

Distància: 7,500 km, circular

Desnivell: 334 +, 334 –

Horari Aprox: 4:00 h.

Dificultat: Fàcil/semi fàcil, passos aeris.

Itinerari: Punt de sortida Carretera BV-1221, km 18,1. Camí de Sant Llorenç Savall a Mura, Coll de Llor o de la Vall, Agulles de Finestrelles, Cau dels Emboscats, la Roca del Queixal Corcat, Serra dels Emprius, Serra de les Garses, L'Ocell de Pedra, (hi ha un pas una mica aeri), Casa la Vall i punt de sortida)

Material: Calçat i roba de muntanya apropiada (segons la climatologia esperada), pals, aigua per tot el recorregut, mascareta.

Àpats: Portar esmorzar i dinar.

Vocal: Domènec Palau 671 40 60 30

Altres informació: per Whastsapp; Senderisme-l'AEC

Important: La sortida queda subjecta a les normes vigents del coronavirus, i pot ser suspesa o canviada de data a última hora segons la situació. Cal portar la mascareta dins el bus.

És obligatori llegir les Normes Generals de les sortides de l'A.E.C. i el fet d'apuntar-se a aquesta sortida, comporta l'acceptació de les mateixes. Cal estar en possessió de la targeta de la FEEC.

SECCIÓ DE MUNTANYA – SEMPREPODEM

MONT-ROIG DEL CAMP – L'ARENY**Activitat:** Excursió de muntanya per a socis i sòcies**Dia:** dissabte 23 d'octubre de 2021**Lloc de trobada:** 7:00 a l'Agrup. 7:15 Palau de Perdralbes**Transport:** Bus**Inscripcions:** Socis/es: 25 ☐ Socis online: 35 ☐.**Data límit** d'inscripció el dimecres 20 a les 19h.**Cal ingressar l'import al compte de l'Agrup:**

Caixa d'Enginyers (ES72 3025 0017 4114 0003 1058) Indicant el nom i «Mont-Roig».

Distància: 16 km. **Desnivell:** 800m. **Horari aprox.** 5/6h.**Dificultat:** moderada**Itinerari:** Mont-Roig del Camp, Velòdrom, Primer pont, rentador, mina de les nines, Areny, Coll Roig, Barranc de Rifà, Font d'en Solé, Les Creus, Església, Velòdrom**Material:** Motxilla, barret, roba d'abric protectora del vent i pluja, calçat de muntanya, crema solar, aigua, esmorzar i dinar.**Vocal:** Miquel Insausti.**Normativa:** és obligat llegir les Normes Generals de les sortides de l'AEC; el fet d'apuntar-se a aquesta activitat, comporta l'acceptació automàtica de les mateixes. Recordem que els inscrits han de tenir el carnet federatiu de la FEEC en vigor, si no, és obligatori contractar una assegurança per a la sortida. Cadascú és responsable de si mateix, del que pugui fer, o del que pugui passar. SÓN D'OBLIGAT COMPLIMENT LES MESURES SANITÀRIES DAVANT EL COVID-19, i portar mascareta al bus.**Apunts de l'excursió:** Passarem per camps de conreu, voltants de l'ermita de la Roca i Areny amb trams equipats.**ELECCIONS****DIA 13 D'OCTUBRE**

Recordau que el **dimecres 13 d'octubre**
hi ha Assemblea General Extraordinària
per les eleccions a la Junta.

Ja s'ha enviat la convocatòria a tots el socis.
Reserveu-vos la data.

SECCIÓ DE MUNTANYA

CALENDARI PROVISIONAL CURS 2021 – 2022

NOTA: recordem que tots els socis poden participar a les excursions de la Secció de Muntanya (Senderisme, Semprepodem i Dimecres al sol). Només cal que estiguin en condicions de fer l'activitat escollida, les característiques de la qual s'especifiquen prèviament a la programació.

SENDERISME

16 d'octubre	Serra dels Emprius	Vocal: Domènec Palau
20 de novembre	Castell de Montsoriu (Pessebre)	Vocal Josep Bou
18 de desembre	Montserrat	Vocal: Miguel Peinado
22 de gener	Sèquia de Manresa	Vocal: Jordi Secall
19 de febrer	Castell Palol Reverdit	Vocal: Carme Valcárcel
19 de març	Serra de Pou (Prades)	Vocal: Rosa M Soler
30 d'abril	La Foradada (Esquirol)	Vocal: Domènec Palau
21 de maig	A concretar	
11 de juny	A concretar	
18-19 de juny	La Ribalera	

SEMPREPODEM

23 d'octubre	Mont-roig del Camp	Vocal: Miquel Insausti
13 de novembre	Serra de Busa	Vocal: Albert López
20 de novembre	Castell de Montsoriu (Pessebre)	Vocal: Pep Molinos
11 de desembre	Serra de Vandellós	Vocal: Salvador Monpeat
15 de gener	St. Sadurní de Noya	Vocal: Toni Ensenyat
12 de febrer	Raquetes a Port de Comte	Vocal: Pep Molinos
9 de març	Serra de Curull	Vocals: Mar Cardona i Toni
14 de maig	Serra d'Ensiya	Vocal: Jordi Secall
11 de juny	Ulldeter-Mantet	Vocal: Xavier Domenech
18-19 de juny	La Ribalera	
12 de juliol	Perafita - Monturull	Vocal: Pere Mansilla

DIMECRES AL SOL

Cada últim dimecres de mes, excepte festius o vigília de festiu.

CALENDARI GLACERA 2021

ESQUÍ DE MUNTANYA

MONOGRÀFIC FORA PISTA	15 de desembre	18 i 19 de desembre	UECG
--------------------------	----------------	---------------------	------

ESCALADA EN ROCA

CURS NIVELL II	13, 20 i 27 d'octubre	16 i 17, 23 i 24 d'octubre	CEE
----------------	-----------------------	----------------------------	-----

CALENDARI SORTIDES FAMILIARS

Data	Vocal
17 d'octubre	Núria Ruiz
12 de desembre	Làia Tapias
30 de gener	Bernat Ruiz
13 de març	David Ortiz
8 de maig	Pere Carrascal
12 de juny	Francesc Estañol
9 i 10 de juliol	Bernat Ruiz

Si esteu interessats en participar en aquestes sortides, poseu-vos en contacte amb en Bernat Ruiz: bernatsr@gmail.com

PESSEBRE 2021

Ja tenim data i lloc pel Pessebre d'enguany:

*Serà el dia **20 de novembre al Castell de Montsoriu.***

Més endavant ja informarem de tots els detalls de la sortida.

De moment reserveu-vos la data!

GRUP JOVE

Benvolgudes. Després de la temporada passada, plena d'impediments per la COVID, comencem de nou, amb més incerteses que mai:

En la primera reunió només vam ser 5 assistents, així que va semblar més aviat un comitè de crisi. El que vam decidir va ser calendaritzar de moment poques sortides i anar veient com va la cosa. En funció de l'assistència i les ganes de fer activitats diferents, anirem programant les properes. La idea és programar poc (el que realment tinguem ganes de fer, i publicitar-ho a qui hi pugui estar interessat).

De moment les sortides que hem posat són:

- Octubre 30-31

"Inici de curs a Alforja": Escalada/Ferrata/ BTT/Running/Senderisme (a escollir o combinar)

- Novembre 13-14

"BTT amb alforjes, però no a Alforja"

- Desembre 11-12

"Alpinismes i Santes Christmes"

Apunteu-vos-les a l'agenda!!!

Quan s'apropin les dates anirem concretant pel Whatsapp.

Una abraçada i fins aviat!

ALTES DEL MES DE JULIOL

Jeremie Fosse

Tasio Fosse

Ismael Izquierdo Palomar

Paz-Noei Izquierdo Palomar

Amable Izquierdo Sebastián

Anna Miralles i Guasch

Imma Palomar Ros

Estrella Prats Santamaria

Olivia Roig i Miralles

Marc Trigueros Ramírez

La nostra més cordial benvinguda i el desig d'una ben profitosa estada a l'Agrupació •

GUSTAU MUÑOZ

El passat dia 14 de setembre el programa "Sense Ficció " de TV-3 va emetre un interessant documental sobre en Gustau Muñoz, mort d'un tret de la policia durant una manifestació de l'11 de setembre de l'any 1978.

Potser molts el van poder veure, però pocs coneixíem abans la història i encara menys que aquest xicot de 16 anys, era soci de la nostra Entitat.

El documental està disponible a TV-3 a la carta. Us recomanem veure'l si no ho vam poder fer el dia que el van emetre.

PAGAMENTS CAIXA D'ENGINYERS

AEC: ES72 3025 0017 4114 0003 1058

SIJ: ES34 3025 0017 4514 0003 1061

MOLT IMPORTANT: Al fer l'ingrés, cal indicar **SEMPRE** nom, cognom i l'activitat o concepte pel qual es fa el pagament •

CORREUS ELECTRÒNICS

aec@aec.cat
agrupactivitats@aec.cat
btt@aec.cat
butlleti@aec.cat

ere@aec.cat
caiac@aec.cat
comunicacio@aec.cat
coordinacio.sij@aec.cat
grupjove@aec.cat

laribalera@aec.cat
seam@aec.cat
secretaria@aec.cat
web@aec.cat

CAMPAMENT ESTIU: Estany gelat del Bessó d'eri

PIC R01: Baixant per la vall de Muntanyó (foto: Rosa M. Soler)

GLACERA: Dent d'Orlu. Cara sud via Josephine (foto: Javier Aznar)

HORARI SECRETARIA A.E.C.

De dilluns a dijous de les 18:30 a 21:00 h.

SECCIONS

Secció de Muntanya, Senderisme i curses per muntanya (SM); Secció d'Escalada i Alta Muntanya (SEAM); Secció d'Esquí de Muntanya (SEM); Equip de Recerques Espeleològiques (ERE); Secció d'Esquí (SE); Secció de BTT; Secció Infantil i Juvenil (SIJ); Secció de Caiac; Secció de Cultura (SC); Secció de Turisme Equestre i Escola d'Esports de Muntanya Glacera •

1912

2013

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "CATALUNYA"

Padilla, 255-263, primera planta

08013 Barcelona

tel: 933 024 529

e-mail: aec@aec.cat

web: www.aec.cat

YOUTUBE: www.youtube.com/channel/UCCb4ym048bGSVxewPerla3Q

FACEBOOK: www.facebook.com/AgrupAEC

INSTAGRAM: www.instagram.com/agrupacioexcatatalunya

Edita: AEC

President: Pere Mansilla

Amb la col·laboració de:

**Federació d'Entitats
Excursionistes de Catalunya**
Federació Catalana d'Alpinisme i Escalada

Coordinació: Rosa Maria Soler

Correcció lingüística: Jordi Romagosa

Disseny i maquetació: Xavier Sánchez

Impressió: Empòrium

Dipòsit Legal: B 11805-2015

En aquest butlletí hi col·laboren: Jordi Romagosa, Pere Mansilla, Rosa M. Soler, Pep Molinos, Bernat Ruiz, Javier Aznar, Jordi Calafell, Joan Guieu, Núria Ruiz, Conxita Güell, Jordi Pino, Caterina Rodríguez, Domènec Palau, Grup Jove.